

НАКАЗ

УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ МІСІЇ В РІЧІПОСПОЛИТІЙ ПОЛЬСЬКІЙ

Ч.120

4-го жовтня 1920 року.

ЧАСТИНА ЗАГАЛЬНА.

§ 1.

Оголошую копії наказів Головної Команди Війська Української Народної Республіки від 9 вересня 1920 р. ч.025 і від 13 вересня 1920 р. ч.031.

ч.025: § 1. Об'являю при цьому зразок наказу Доводства Округу Генерального у Львові від 13/ІІ-1920 р.ч.1941: "З огляду на постійно впливаючі скарги і рапорти про неприхильне відношення як цивільних, так і військових влад до українців-Наддніпрянців і малополян, подається з наказу М.В.С. до відома і безумовного виконання слідує:

Уряд польський, по завзятій і побідній боротьбі з Україною, вважаючи за необхідне надалі утримання миру між двома братними і сусідніми з собою народами, та приймаючи від увагу важність сполучення і взаємної допомоги обома військами проти спільного ворога - армії більшовицької, заключив з Україною договір.

Без мала півроку частини Українського Війська героїчно захищають наш східний фронт. Уряд Український та людність, за малими винятками, відносяться до Польської Держави прихильно.

Всякі тренія і непорозуміння, масові репресії, безпідставні ревізії, заарештування, впливають негативно на настрій серед Українського Війська, витворюють труднощі і підкопують вплив та ширий намір **ОТАМАНА ПЕТЛЮРИ** і його Уряду. Консеквенції такого поступовання можуть викликати неприємні нам реакції.

Звертається увагу, що всі старшини й козаки, прийняті до Українського Війська, мають бути трактовані, як військові дружинної Держави. Цей характер кошира дружинної Держави виключає який-небудь відмінний спосіб трактування його, особливо стосування до його більших обмежень, його свобод, чим цих, котрі має польський кошир, є недопустиме. Не можна бо вимагати від українського кошира звязку крові виключно на полі боротьби.

Начальники частин повинні бачити на те і наувчати передовсім

підвладних старшин, що обов'язком старшин військ Польських є стежити над цим, щоб наміри Уряду були проведені в життя, що не можна йому, хоч-би з малістю неприязненного відношення виступати в стосунку до партій, ісповідань, або національності. Настрій народу, настроїв жовнірів, як власної, так і сполученої армії залежить в переможній частині від поведження старшин, на котрих очі всіх зараз звернені.

Як в службових, так і в приватних стосунках повинно дивитися на те, щоб не трактувати Українців, як елемент нам неприємний чи підданий, на відворот, належить ввійти з ним в можливо приязні та прихильні стосунки, аби витворити рівно-ж прихильний настрої їх до Польського народу.

Особливо наказується, в myśl наказу М.В.С., місцевим Командуванням навізати стислий контакт з зв'язковими старшинами при Українських Командуваннях, і, з метою лагодження треній, порозумлятися з Польською Військовою Експозитурою при Уряді У.Н.Р. в Ланцуті/зараз у Львові/.

Ці самі вказівки відносяться рівно-ж до стосунків з цивільним Українським населенням в Малопольщі.

Забороняється яких-небудь ексцесів і репресій, як наприклад: інтернування осіб безконкретних і важких фактів, без ствердження цих фактів через свідків, або проведення неумотивованих ревізій чи арештувань.

При арештуванні на політичній підкладці належить передстерекувати, що арештовані можуть бути виключно одиниці, котрі своєю діяльністю належать зв'язованню, можуть принести шкоду Державі Польській, рівно-ж і Українській. В намірах Польського Уряду лежить утвердити згідне суспільне життя обох народів і через те належить уникати всяких моментів, котрі цю згоду утрудняють.

Як до військових, так і до цивільного населення України не належить стосувати безварункове гостріших правил як ті, котрі відносяться до населення Польського. Кару на старшин та козаків належить переводити, з метою уникнення евентуальних закидів з боку Українських влад, по можливості в порозумінню з тими владами, себ-то:

585
Aba